

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredno pocenilne in surove po praznikih, let volja po peti prejemni, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraj. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake volja znižana osem in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po peti prejemni za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrtin stopno peti-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopolni naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vraščajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila t. j. administrativno redi, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Petindvajsetletnica cesarjevega vladanja.

Denes 2. decembra je 25 let, četrt stoletja, kar je nastopil cesar Franc Josip na vlado. Ta dan bode slovesno praznovan po celem cesarstvu. Po mestih in mesticah, v cerkvi in šoli, v vojski in v uradih, v zborih in shodih, v raznih društvi in korporacijah, — povsod se bode ta god obhajal. Tam se bodo molile goreče iz srca prihajajoče molitve resnično lojalnega priprostega državljanja, tam zopet se bo čul bombastičen govor samopridnega birokrata, ki se bode strašno lojalnega in vnetega delal, morda le zato, da bi laglje še vsaj za en klin na lestvi navadnega uradniškega avanziranja, kvišku splezal.

In naši kolegi v politikovanji, novinarji bodo denes, kakor bi se bili med soboj zmenili, vsi, po celem cesarstvu pisali na prvem mestu o tej slavnosti. Vladni in vladi prijazni bodo visokoletečih besedij iskali, s katerimi bodo Nj. Vel. hozijano in slavo peli, — a videlo se jim bo tudi med vrstami, da menijo prav za prav tako-le: bog te živi in hvala in slava, vladar, ker si nam dal oblast v roke. Opozicije precejšen del, se bode podvizal pokazati, da je ta zvesta vladarju, da si v poštenu lojaliteti ne da od nikogar prekositi.

Ino, kjer vse čestita, i mi nečemo zadaj ostati, tudi mi hočemo svojo čestitko prinesiti. Naša nij v koturnih nadutih fraz, prosto in skromno se glasi:

Njegovo veličanstvo naš cesar je dosti trpel v času svojega vladanja, a njegovi narodi tudi dosti. Mogo je narodom prišlo neugodnega, a priznati se mora, da tudi mnogo dobrega, osobito v svobodnostnem

vprašnji. Slava in hvala cesarju za to poslednje v toliko, kolikor je izšlo iz njegove vladarske inicijative. In končno izrečemo željo, da bi ostal naš cesar Franc Josip še tako dolgo na vladi, da bode lahko videl, da so njegove vzvišene besede „mir mej narodi“ že resnica postale, da so narodi pod njegovim žezlom res svobodni in srečni in — zložni!

Zdaj pa sloge, svobode in miru med avstrijskimi narodi žalibog še nij. Nij še „dovršena sestava konstitucionalne države“, če prav kranjski deželni zbor to v svoji čestitalni adresi na cesarja, katero smo v zadnjem listu priobčili, slovesno trdi.

A baš to godovanje, ki bode kazalo, da vsi narodi Avstrije z zaupanjem in zvestobo gledajo k prestolu, naj nam upanje ohrani, da bode krona z narodi vred koncem vendar res „dovršila“ to sestavo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. decembra.

Cesar bode, če je „N. Fremdenblatt“ prav poudčen, denes obširno pomilostenje jetnikov razglasil.

Staro-Čehi, ki so proti pošiljanju poslancev na češki deželni zbor, objavljajo v svojih listih, da so sklep neudeležitve storili po tehtnem premisleku in iz prepričanja, da je to za Češko koristno. Oni bodo obširno pred narodom razloge povedali, kolikor se v današnjih tiskovnih razmerah javno govoriti da. Narod naj bode pri prihodnjih volitvah odločil, ali je za manjšino ali večino poslancev v vprašanji udeleževanja. — „Politik“ konstatira, da zdaj češka narodna stranka nij več edina. Da nij edina, je gotovo največ kriva trmoglavost nekaterih starših vodjev. Prepričani smo pa, da razdvoj v češki

narodni stranki ne bode Nemcem na dobro prišel, nego da bode le zrak sčistil in razumnejšo politiko omogočil. Staročehi so politiki in domoljubi dovolj, da ne bodo polemike in razpore na osobno polje privleli, kakor drugod „stari“ delajo.

V moravskem deželnem zboru je izročil dr. Pražak v imenu 27 federalistov pravno zavarovanje proti direktnim volitvam in vsemu, kar pravice češke krone žali.

V gorenjem-avstrijskem deželnem zboru je federalistična pravna stranka izročila predsedniku pravo obrambo in protest proti priznanju pravoveljavnosti direktnih volitev v državni zbor.

Na bukovinskem dež. zboru se federalistična stranka v prvih sejah nij udeležila.

Proti Hohenwartu in njegovi stranki, ki je pri adresni debati molčala, namesto da bi želje in terjatve volilcev povedala in proti adresi govorila, piše precej ostro tudi Schuselka v svoji „Reformi“.

Hrvatski deputaciji, ki je cesarju v Pešti čestitala ob priliki 25letnice, je ta odgovoril, da ga jako veseli, da so Hrvatje sprejeli popravljeno nagodbo in da želi, da bi Hrvatska z Ogersko v slogi živela in le za zmerni napredek svoje dežele skrbela.

Ogerski vodja Deak misli svoj mandat kot poslanec odložiti in politično delovanje popolnem popustiti, ker onemoglemu starcu zdravniki to svetujejo. V zbornici magnatov je grof Cziraky ministerstvu zaupanje izrekel, Emanuel Andraš pak ostro grajal dozdanjo zapravljivo ogersko finančno politiko.

Vnanje države.

Na francoskem je spisánje takozvanih konstitucionalnih postav glavna naloga prihodnjega časa. Da bodo odločno reakcionarne, se ne dá dvomiti. Temu so nam porok interesi vlade in majoritete, ki imati zdaj regiment v rokah, katerega si za nobeno ceno ne dasti izpuliti. V komisiji trideseterih, ki imajo omenjene postavbe spisati, bo predsedoval bržkone vojvoda d' Audiffret-Pasquier, klubovi predsednik desnega centra, in kateremu se je tudi ministerski portefeuille

Listek.

Narodne stvari: priče, navade, stare vere.

O pticah životinjah.

(Razglaša jih M. Valjavec.)

(Dalje.)

(Lisica, škorjanec i pes): Jeden pot je imel škorjanec blizu lisicine luknje gnezdo i notri svoje mlade. Jeni vreme je prešlo, kaj so ovi dva sosedi dobro živeli, nu na jeden pot se je lisica s škorjancom posvadila pak mu je rekla, da bode mu mlade pojela. I tak je bilo. Jeden pot je išel škorjanec po jesti za svoje mlade a lisica brže bole odišla je k gnezdu pak je mlade pojela. Vezda dojde dimo škorjanec i vidi, da ne ga mladi. Mahom je znal, što je to učinil, za to je išel po svetu iskat

jednoga, ki bi lisico zaklal pak je našel jednoga psa, kaj ga je gazda pretiral. Škorjanec mu reče: ako ti zakoleš lisicu, ja ti tak napravim, da se dobra naješ, napiješ a na zadnje se boš smejal. Pes je rekel: dobro, ja bom to učinil. Onda je išel iskat lisico i našel jo je pak jo je tiral, ali je jako bežala pak jo je ne mogel doisti. Lisica je fletno skočila v luknjo pak je pitala naj prvo prve noge: kaj ste vi, noge, mislite? A noge prve so rekle: da bi mogle kak brže samo do luknje doskakati. Onda je pitala zadnje noge a zadnje noge so rekle: da bi mogle samo prve noge pretekati. Onda zapita repa: kaj si ti, rep, misli? Rep je rekel: ti si tak nemilostivna da me 'degod pustiš kaj se vdrapim, ja sem si mislil, da bi se mogel 'degod zadeti, kaj bi te pes vlovil. Na to se lisica jako rasrdila pa je rekla: marš vun, ti ne smeš tu biti i na jeden pot je repa vun obrnola. Pes je

do luknje dobežal i spazil je repa, pograbil ga je pak potegel celo lisico vun pa jo je zaklal. Vezda je rekel pes: idemo vezda, a škorjanec: idemo, ti si gladen a ja sem ti dužen još. Onda su išli falaček i našli so jednoga dečka, koj je na glavi nosil kolače i meso kopačam, koji su koruzo kopali. Ve je škorjanec išel pak je počel čisto pred nogami ovoga dečka hoditi. Dečko je štel toga škorjanca prijeti pa je korpo dol del pak je lovil škorjanca. Gđa je vre dosta dalko bil, počel je pes jesti kolače i meso a gđa se je vre najel, onda je odišel a škorjanec je pak odletel. Kak je deček tam došel, našel je vse prazno pa je išel dimo i se je plakal. Onda so išli dale pa so našli jednoga človeka, koj je vino pelal s svojim sinom. Ve si je škorjanec gori na lagev sel a pes je pod kola odišel. Ov deček je spazil škorjanca ter je rekel: japa, glejte kak je to lepi ftiček gori na lagvu. Japa mu je

ponujal. Prvo konstitucionalno delo, ki bo ta precej mogočna komisija izvršila, bode oživotvorenje druge, ali bolje, prve zbornice. Ta bo obstala iz vladnih mogotcev, kardinalov, predsednikov državnih oblastij in iz 86 udov, ki se bodo v departementih s posebnimi pogoji volili, in katere bo eksekutivna oblast izbrala. Imenovala se ne bode senat, ampak haute-chambre, to je, visoka zbornica. Senat se zato ne bo imenovala, ker to ime spominja na cesarstvo; a gotovo bo imela vključno temu kolikor mogoče monarhičen značaj. — Prvi čas se bo bavila ta zbornica z municipalno postavo in kako bi častnikarstvo ukrotila. — **Bazainova** pravda je vedno bolj senzacionalna. Maršal Canrobert je s svojimi izjavami sodnika, poslušalce in toženca do joka prisilil. Francozi bi imeli pač uzrok jokati se, da so to pravdo sploh začeli.

Papež je razposlal encikliko, v kateri naglašja, da se mu je strašno trpljenje v zadnjih letih še povečalo, tako, da bi moral obupati, ko bi ga božja milost ne vzdrževala. Odkar se je Rim vzel, se vsak dan njegovemu ranjenemu srcu zaseka nova rana. Potem našteva ona dejanja italijanske vlade, ki so cerkvi nasprotna, in pravi, da je božjehoparsko ugrabljenje njegovega posestva namenjeno na uničenje moči in delovanja njegovega pontifikata in katoliške vere. Dalje govori papež o proganjanju cerkve v Švici, in preklinja cerkveno-politiške naredbe genevskega kantona kot določbam tridentinskega koncila in papeževim naredbam nasprotno, in izreka večjo ekskomunikacijo čez vse one, ki bi duhovsko službo na podlagi teh postav sprejeli. — Dalje obžaluje papež prognanje škofa Lachata in blagoslavlja vse, ki so ostali programu zvesti. Nič manjše zvestobe, pravi dalje, ne izkazuje duhovenstvo in ljudstvo škofom na Nemškem, katerih zvestoba mu je tem bolj pohvale vredna, ker je ostro preganjanje tam dan na dan večje. Dalje govori o nesramnosti notoričnega odpadnika Reinkensa in onih utrehtskih janzenistov, ki so ga posvétili, razlaga, zakaj je ta volitev ničeva (inanis et omnino nulla) in izobčuje Reinkensa in vse, ki so z njim v zvezi. — Ta boj proti cerkvi je posebno delo „frajmavrerjev“, katerih nevarne težnje so papeži vladam naznanjali, katere bi bile „to kugo lahko odvrnile“, ko bi bile hotele. Zdaj pa so si ti frajmavrarji in enaki ljudje ugrabili celo oblast države, katero porablja v uničenje cerkve.

Spomina vredna prikazen na socijalnem polju v **Zedinjenih državah** je neka peticija, ki jo je zavezni svet internacionalnega delavskega društva zaradi stiskanja delavcev poslal prezidentu Zedinjenih držav. Prosilci ne terjajo nič manj, nego da se kongres takoj skliče in slabo stanje delavcev odpravi.

Dopisi.

Iz slovenske Bistrice 29. nov. [Izv. dop.] Dolgo pričakovana ura je tedaj prišla. — Več dni je bilo pri nas drugzega slišati, nego da se gotovo denes, jutre itd. nova postaja prometu izroči. Že par dni poprej se je telegrafično naznanilo, da se denes nova postaja odpre in bilo je tedaj tudi mogoče vse potrebno pripraviti, da se je to z dotično slovesnostjo vršilo. — Vihrajoče zastave na novem kolodvoru, silno pokanje možnarjev in veselo igranje godcev je mimo vozečim, kakor tudi celi okolici naznanjalo slovesni dan, med tem ko se je pri dobri kaplici govorilo in prerokovalo o srečni bodočnosti naših potomcev. Nečem tukaj z nova pretresovati, da in kako bi se to, kar se je zdaj s težavami in velikimi gmetnimi žrtvami priborilo — pred kakimi 20 leti bilo lahko brez težav in žrtev pridobilo, nečem tukaj naštevati dotičnih vzrokov takratne kratkovidnosti — ali bolje zaslepljenosti, temuč opozorujem samo na to, da se zdaj na dotičnem mestu še tudi naj za to skrbi, da se odstranijo kakor hitro mogoče vse zapreke, ki zavirajo iz prva uporabljenje novo dodelane ceste, t. j. naj se prvič — novo dodelana cesta posuje z najdrobnejšim kamenjem, drugič naj se ne odlaga na veke s popraviljanjem pota za pešce in tretjič naj se skrbi za boljšo restavracijo na novem kolodvoru.

Iz Hrvatskega 28. nov. [Izvirni dopis.] Do sedaj se pri nas še nič ne pozna, da bi razne krize na Ogerskem kak čutljiv ali vidljiv upliv na naše politično stanje imele. Mi smo do sedaj od kriz na Ogerskem še nedoteknjeni ostali. To se imamo naše avtonomije zahvaliti. Strankarska kriza v ogerskem zboru nas ne vznemirja. Naše politične stranke so bitno druge nego so ogerske. Naši zastopniki na ogerskem zboru stojijo na strani vlade, ne vprašajo, kakšna je vlada, ali Deakovska ali kakšna druga, kajti naše politično stanje denes še ne bi poneslo, da bi naši zastopniki v ogerskem zboru proti vladi opozicijo delali. Finančna ogerska kriza nam sedaj še tudi ne gre do kože. Glede financij stojimo nasproti ogerskemu finančnemu ministru kot prosti davkoplačevalci, ne pa kot politična stranka. Vladna ogerska kriza zadeva nas samo v toliko, v kolikor s Szlavijem tudi naš minister Pejačević stoji in pade. Za Szlavija, če pade, bode nam žal, a ne za Pejačevića. Naša

avtonomna vlada pa z vladno krizo na Ogerskem nema nič opraviti. — Če bi se pa vse te tri ogerske krize: strankarska, finančna in vladna v eno krizo, v državno krizo zgrmadile, kar nij mogoče, potem se ve da, stopi tudi neposredno pred nas vprašanje o prihodnjem našem državnem stanju. Denašnje homatije na Ogerskem bodo v prvi vrsti tu nasledek imele, da se bode magjarska prevalencija v skupnej monarhiji zlomila. Njih pretežje v monarhiji jo bilo umetno narajeno in z velikimi denarnimi stroški vzdrževano. Denes pada, ker se je iztrošilo. V magjarskemu bodo Magjari tudi še v prihodnje gospodovali, pa tudi ne več s tisto silo kakor od leta 1867. sem. Vladna kriza na Ogerskem se brž ko ne pred 2. decembrom ne bo odločila. Potem se pa pričakuje odstop celega Szlavijevega kabineta. Kdo bo Szlavijev naslednik? Andrassy protežuje baje Zichyja, sedanjega ministra trgovine. Kraljevi dvor je baje za Sennyeyja. Med njima vzdiguje se kot volonter Lonyay. Deakovci pa še niso nobenega kandidata postavili. Njihovi listi pišejo celo odločno proti Sennyeyju.

Naša nagodba je sedaj tudi v zbornici ogerskih velikašev sprejeta bila. Kraljeva sankcija pričakuje se vsak dan. Ban Mažuranič je še zmirom v Pešti, ter se pred sankcijo nagodbe tudi ne bo povrnil. Glavna naša skrb je, da se v ožgled vseh eventualnostij ne Ogerskem utrdimo.

Domače stvari.

— (V ljubljanski kazini) so v nedeljo praznovali 25letnico cesarjevega vladanja — pa se niso mogli zdržati pri, taki priliki Slované zaničevati. Bilo je navzočih mnogo uradnikov, oficirjev in nekaj meščanov. A na „dekoracijah“ je bila samo ena letna številka, namreč „1854“. S tem so hoteli naši Nemci v Ljubljani dokazati, da je to leto 1854, ko je Avstrija sovražna stala proti našim slovanskim bratom Rusom, ki so jo nekoliko let prej od razpada oteli, — edino slavno in zaznamovanje vredno ves čas 25letnega vladanja. To je — da se najmekheje izrazimo — tem večja breztačnost, ker se baš pri priliki vriva, ko bi se imelo paziti, da se nikdo ne žali, da se edinstvo pospešuje, ne pa združbe dela. — In kako hočejo c. kr. kazinarji baš v tem času, ko oficijozne novine poročajo, da pojde cesar 6. januarja v Rusijo, s svojo žaljivo rusozrtnostjo našega cesarja čestiti, to je čudno!

— (Za uboge) se ob priliki 25letnice nabira razen v zadnjem listu omenjenih krajev, tudi v Fr. Ks. Sovanovi štacuni.

— (Iz Vidma) poleg Brezič se nam piše, da se tudi tam denes slovesno praznuje cesarjeva 25letnica, med drugim z delitvijo darov med uboge.

— (Filharmonično društvo) v Ljubljani je imelo v soboto občni zbor.

— (Konkurs) je napovedala firma „brata Koceli“ v Ljubljani.

— (Kolera) je nehala tudi na Dolenskem, kjer je razsajala v Polji, Gabrijelu, Pijavicah in št. Janžu v Krškem okraji. Umrlo je 42 ljudi izmed 861 prebivalcev.

— (Na ljutomerskeje kmetijskeje šoli) začnem letos predavati 7. decembra. Mladenci, kateri so že zapustili vsakdanjo narodno šolo in še niso stari 14 let, bodejo

rekel: bodi samo tiho, ja bom ga zatokel. On je zel sekiro pak je štel ftiča vudriti, ali je vudril po lagvu sekirom i tak se je lagev potrl a vino je vun 'steklo pa se je pes dobro napil. Za tim so išli dale, kaj so došli vu selo. Tam je pak sin z ocom žito mlatil. Ve si je škorjanec sel na ocovo glavo. Kak je to sin videl, rekel je: japek japek, kak je lepi ftiček na glavi. Onda mu je japek rekel: vudri ga, moj sin, vudri. Onda je sin vudril s cepmi oca po glavi a škorjanec je odletel, kajti je ga ne pogodil, oca je pak zatokel. Pes koj je vse to gledal se je lepo smejal a sin plakal. Onda so obadva išli išli išli i morti išče ve idejo ako ne stojijo ali ležijo. (Medjimurje). —

16. Gda je mladi mesec pak mački jako mrnjavčeju, onda je vrag lovi, da je bu zapregel, da budu vozili coprnice žito kojega su 'zele tam, gde je gospodar ali

gospodarica hodila po žitu a ni ga prekrizila. (Varaždin). —

Gda je bog mačka stvoril, pital ga je kaj oče za hranu a maček je rekel, da oče mleko meso i miše, za to maček miše je. (Koprivnica). —

(Zakaj su miši mački strahu): Bili su negda miši, koji su se zestali na skupščinu na jednom polu vu jeni šupli vrbi i napravili su pismo, vu kojem su se svi podpisali i gde je bil ov napis, da budu mački zvonec na vrat privezali, da ju budu čuli, kad bu išla, i vsi su na to pristali. Kad je došlo vreme, da bi ov zvonec privezali, onda jedan veli: a koj bude zvonec privezal? Na to mačka iznenada skoči i prime nekuliko mišov a ostali su se razbežali, i odonod su miši mački strahu. (Varaždin). —

(Dalje prih.)

morali redno hoditi k temu poduku, ki se bode začel ob osmih pred poldanom. Prvo uro predavam kmetijstvo jaz, 2. uro pa nadaljuje druge predmete g. Lapajne. H kmetijstvu vabim tudi vse čez 14 let stare slušatelje. — Nadejam se tem boljšega uspeha, ker je letos na moj predlog poslal sl. centr. odbor štajerske kmetijske družbe tej šoli razen družega tudi kletarskih aparatov (Saller. destilovalnik, Babo-tov kislinomer in njegovo možno tehniko). Podučevati začnem s Salleronovim destilovalnikom.

Blaže Pernišek.

— (Odlikovanje.) Piše se nam: „Pri sv. Petru blizu Maribora je v nedeljo 23. nov. učitelj g. Stöger slovesno sprejel darilo od štajerskega kmetijskega društva zaradi pridne sadjereje. Ob treh popoldan se je pripeljal dr. Mülle, predstojnik filijale štajerskega kmetijskega društva v Mariboru, k sv. Petru ter je v lepo ovenčani šolski izbi, kjer se je vsa šolska mladež zbrala, kakor tudi velika množica ljudi iz domače fare, vzrok slovesnosti razložil, gospoda Stögerja zaradi pridnega delovanja pohvalil in mu darilo kmetijskega društva, namreč 20 gl. v srebru podal. H konci je 5 mariborskih pripravnikov lepo slovansko pesen „Bože živi“ zapelo. Potem je bila južina in pele so se razne vsele slovanske pesni.

— (Še nekaj o ropu v Makovljah.) Veliki posestnik Jan. Georg iz Makovlj pri Mariboru, ki so ga pred nekaterimi dnevi roparji napali, se je peljal tistikrat po noči iz Ptuja sam, z revolverjem oborožen. Pet minut pred Makovlji skočijo štirje lupeži na pot. Dva primeta konje, dva pa posestnika Georga za obe roki in terjata od njega štiri tisoč goldinarjev, češ, da ima toliko pri sebi. Nastavila sta mu na prsa revolverje in nože. A Georg je imel samo dva tisoč in nekaj goldinarjev; te je dal lupežem, in je rekel, ako ga do doma spremijo, jim da vse, kar hočejo, samo živeti naj ga pusté. Roparji pa niso hoteli z njim, ampak so z ugrabljenimi denarji zbežali s ceste.

— (Povožen) je bil v Trbovljah kopač Anton Smode; voz mu je šel čez prsi, tako da je nesrečnež v malo urah umrl.

— (Zasut.) Štefan Gzelman, v pohorski občini, je delal apnenico. Ko je šel te dni enkrat kamen lomiti, se nij več vrnil. Drugo jutro so ga našli v kamnolomu zasutega. Velika ruša je pala na-nj.

— (Izza kulis) se „Soči“ piše: Govoril sem z državnim poslancem, ki se je vrnil z Dunaja. Mož mi je pripovedal jako zanimive stvari — izza kulis. Ker je Vaš veliki politik, galantni don Andrea, (Marušič) v svojem neolkovanem „Moniteurju“ velikrat trdil, da se za kulisami obravnavajo najvažnejše politične zadeve, zatorej Vas bode morda zanimalo izvedeti nekoliko državnozbornskih skrivnostij. Denes Vam povem samo eno, ki se tiče posebno vas Primorcev. Tirolec Prato in Dalmatince Lapena sta precej po tem, ko se je bil začel drž. zbor. sklicala vse poslance južnih avstrijskih dežel v posvetovanje, ali bi ne bilo mogoče osnovati italijanskega kluba, ki bi imel nalog, pred vsem čuvati interese italijanske narodnosti na južnem Tirolskem, Dalmatinskem in Primorskem. Tega posvetovanja so se, to se ve, udeležili tudi poslanci Coronini, Winkler in Nabrigoj. Ko je g. Nabrigoj čul, da gg. Lapena in Prato pov-

darjata pred vsem italijansko narodnost, jim kar naravnost pove, da bi njega sicer jako veselilo, ko bi se skupno upirali centralistom, da pa on ne more pristopiti klubu, ki bi hotel samo za to skrbeti, da bi se italijanski element na avstrijskem jugu okrepčal. Grof Coronini pa tudi na to reče, da zbrana gospoda naj pomisli, da je niso samo Italijani, nego tudi Slovani poslali v drž. zbor in da mora torej i slovanske i italijanske interese zastopati. „Kar se posebe mene tiče“, dejal je grof Coronini, „moram povedati, da so me Slovenci in Italijani poslali na Dunaj in da mi torej vest ne pripušča pristopiti klubu, ki bi slovanski element zanemarjaje skrbel samo za italijanske interese“. — G. Lapena je bil tako pošten, da je na te kavalirske besede sam priznal, da je tudi on izvoljen v slovansko-italijanskem okraji. Facit vsega posvetovanja je bil ta, da se nij ustanovil noben italijanski klub, da so pa zbrani južni poslanci sklenili, da bodo, ne glede na različne politične nazore v materijelnih vprašanjih zložno postopali ter tako po svojih močeh svojim zanemarjenim kronovinam koristili. Za predsednika temu „materijelnemu“ a sicer brezimnemu klubu so odbrali g. Lapeno. — Tudi sicer se nekda grof Coronini in baron Tacco prav pošteno vedeta.

Razne vesti.

* (Slovenkam v premišljevanje) Madjari so nedavno zaprli rumunskega odvetnika Arona Densusiana, — ki je pravice svojega naroda junaško branil in zagovarjal. Njegova mati, uže stara vdova staroverskega fajmoštra, je pisala rumunskemu časniku to pismo: — „Gospod urednik! Baš sem izvedela, da je moj sin Aron Densusianu, advokat v Fogarašu, od Madjarov v ječo dejan, ker je pravice in svete zahteve našega naroda branil. Mojemu pokojnemu možu so leta 1838 Madjari vse premoženje vzeli, po tem so ga uklenenega na seneniku peljali na morišče, da bi ga ustrelili — ali božja previdnost ga je osvobodila iz rok njegovih grozovitnežev. Moj prvorojeni sin, zdaj nadduhoven, je bil tudi nesrečen; leta 1848 so ga Madjari vjeli, mej bodali v Hagec vlekli, kder so bile vislice uže zanj pripravljene — a bog ga je rešil gotove smrti. Mojega drugega sina, zdaj župnika, so tudi Madjari leta 1848 pred sodnijo tožili, ker je v časnikih za narod delal, češ, da je ljudstvo šuntal, vendar se mu je posrečilo, da se je opravičil in otel madjarskih bričev. Tretji moj sin, advokat v Fogarašu, je zdaj zaprt v Maroš Vazarhely, ker se je boril za naš narod. Jaz pa apelujem na ljudstvo, ne zato, da bi ga oprostilo, temuč da bi ga posnemalo, kajti prepričana sem, da bo mojega sina, če ga tudi madjarska sodnija obsodi, pa oprostila tista sveta sodnija, katera priznava in slavi zasluge tistih, ki so se borili za pravice in svobodo naroda. Še četrtega sina imam. Tudi advokata, in ker me božja previdnost v mojih starih letih tako strašno skuša, prosim nebeškega očeta tudi zanj, naj bi tudi njemu podelil toliko moči in hrabrosti, da bi za naš narod trpel. Če še to doživim, potem rada umrjem. Sofija mati Densusianovih sinov.“

* (Strašna grozovitnost.) V vasi Edermaning na gornjem Avstrijskem je žandarmerija te dni nečloveškemu dejanju na sled prišla. Neki kmet z imenom Mörtelbauer je imel v nekem umazanem kotu svojega živinskega bleva zaboj, v katerem je imel svojega brata zaptega. Zaboj stoji nad kanalom, skozi kateri se gnojnica odteka, in ima za dno lesene prekle. Nesrečnež je oblečen v

umazano srajco, je strašno suh, in ima vse skrivljene noge, da ne more več hoditi. Jed se mu je podajala v lončenem piskru, katerega nij nikoli nihče umil. Jed je moral z roko iz piskra jemati. Mož je nesnage in mrčesa ves poln, ima dolge lase in brado, in je na duhu bolan. Star je 62 let in ga vaščani že več kot dvajset let niso videli. Sodnija preiskuje to v nebo vpijočo stvar in živinski brat bo menda dobil naslužno kazen.

* (Uporni mornarji.) V Pulji dela veliko šuma prigodjaj na ladiji „Schwarzenberg“. Na tej ladiji so namreč mladi ljudje, ki se imajo izuriti za dobre mornarje, in ob svojem času za podčastnike. Te dni so začeli ti dečki razsajati in upiti ter so terjali od častnika, ki je stražo imel, naj jim čas službe zniža, ali pa naj jih odpusti. Častnik jim je pravil, da naj svoje pritožbe dostojno po zapovedanem potu izjavijo. A to nij nič pomagalo, zapovedal je tedaj, naj se glavar upora aretira. A ta se je branil in častnika napadel. Častnik se je moral z orožjem braniti, in je onega drznega dečka precej jako po glavi udaril, da zdaj leži za rano. Druge mladeniče pa so odpeljali in je na druge ladije odvedli, kjer so zavarovani, in čakajo sodbe. Kaj je bil vzrok, ne vemo, govori se več rečij, a sodnija bo resnico odkrila.

* (Samoumor.) Deželna sodnija v Trstu je obsodila pretekli mesec lastnika ladije, Alberta Premuda na šest let teške ječe, češ, da je nalašč neko ladijo pustil, da se je potopila. Ker je obsojenec uležel kavicjo, so mu pustili nekaj časa prostost, tako dolgo, da bi se izrekla višja sodnija, na katero se je Premuda pritožil. Sodnija odloči, a neugodno. V četrtek večer pridejo policijski možje v Premudovo pisarno, da bi ga tirali v zapor. Premuda ravno nij bilo doma; ko pride domov, prestrašen zasliši iz komisarjevih ust svojo osodo. Prosil je komisarja, da bi ga pustil še v stanovanju, a nij se mu dovolilo. Na potu proti zaporu izleče Premuda krasno pisan list iz žepa ter ga raztrga v kosce, katere razmeče po tleh. V zaporu je tužno gledal skozi okno, vso vrhno obleko je del iz sebe. Ko ob desetih pride jetnišničar v njegovo celico, zagleda ga viseti za okno omrežje. Bil je že mrzel in trd. Truplo so položili na trdo postelj, na katerej Premuda živ nij hotel ležati.

* (Dvoboj) sta imela te dni pri Parizu dva vlaška kneza. Suco in Gika, oba sina gospodarjev iz Valahije. Bila sta se sè samokresi in sta strelila oba na enkrat. Gika svojega nasprotnika nij zadel, a sam je bil zadet in je čez nekaj ur umrl. Bil je 55 let stár in sin gospodarja Jurija Gike; nekaj časa je bil v Bukrešu policijski prefekt. Princ Konstantin Suco, njegov morilec, je tudi nekako toliko star, in je služil svoje dni kot kapitan v francoski marini. Uzrok dvoboja nij znan.

* (V la Trappe) je umrl te dni pater Ambros. Bil je deset let trapist; pred ustopom se je imenoval marquis Emil de Beaumont de Montfla, in je bil ob svojem času poslanec Ludovika Filipa na ruskem dvoru, in je sploh imel poprej visoke službe.

* (Cerkev iz papirja.) Blizu Bergena, na Norveškem, je cerkev čisto iz samega papirja. Va-njo gre lahko tisuč ljudi. Znotraj je okrogla, zunaj pa na osem oglov. Krasna dela zunaj, kakor tudi podobe znotraj, in celo streha, vse je iz papirja, ki je pa z vitrijolom in limom in drugimi takimi rečmi tako pomazan in napojen, da mu dež nič ne more.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalesscière du Barry
v Londonu.

Nobena bolezen ne more izvrstnej Revalesscière du Barry zoperstaviti se in odstrani taista brez leka in brez stroškov vse bolezni v želodci, v živcih, v

prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, nepravilnost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času nočestosti, skalno silo, ožonost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom zastavljala se:

Spričevalo št. 57.942.

Gleina, 14. julija 1873.

Vašej Revalesciere imam razen Bogu v mojih strašnih boleznih v želodec in čutnicah življenje zahvaliti.

Janez Godec,

provizor fare Gleina,

pošta Pod goro pri Celovci.

Spričevalo št. 62.914.

Weskau, 14. septembra 1868.

Ker sem dolga leta za kronično bolezen zlate žile, na jetrah in zapor vsakovrstne zdravniške pomoči brez uspeha rabil, sem pribežal v svoji obojnosti k Vašej Revalesciere. Ne morem se ljubemu Bogu in Vam dovolj zahvaliti za dragi dar narave, kateri je za-me velika dobrota bil.

Franc Steinman.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesciere pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravljenje.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesciere-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolates v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Moric, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim je naročnina potekla konec novembra, in druge narodnjake vabimo na novo naročbo našega prvega slovenskega dnevnika, „Slov. Narod“.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za mesec december . . . 1 gld. 10 kr.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za mesec december . . . 1 gld. 40 kr.

Ob enem zopet prosimo, da oni gospodje, ki so nam še kaj na dolgu, precej poravnajo.

Administracija „Slov. Naroda“.

„Listki“.

Pod tem naslovom bode „Narodna tiskarna“ v Ljubljani izdaval zbirko spisov beletrističnega in znanstvenega zapopadka v zvezkih po 20 do 50 krajcarjev.

Prvih pet zvezkov je že na svitlo prišlo in jih imajo na prodaj: „Narodna tiskarna“ v Ljubljani in Mariboru in sledeči bukvarji:

V Ljubljani: Janez Gionti; Jurij Lercher; Zeschko & Till; Otokar Klerr. — V Celovci: J. Leon; E. Liegel. — V Mariboru: E. Ferlinec. — V Trstu: F. H. Schimpf. — V Gorici: Karl Sohar. — V Celju: Karl Sohar. — V Ptuj: Vil. Blanke. — V Zagrebu: Leopold Hartman.

I. zvezek.

Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečena, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čegava bode? sp. J. Ogrinec. — Narodni jezik in trgovina, spisal L. Haderlap . . . 25 kr.

II. zvezek.

Ivan Erazem Tatenbah. Izviren roman, spis. J. Jurčič . . . 50 kr.

III. zvezek.

Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalec — Na črni zemlji. Novela, spisal J. Skalec . . . 25 kr.

IV. zvezek.

Lepi dnevi. Spisal Paulus. — Plašč, Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesni. Spisal prof. dr. Krek . . . 25 kr.

V. zvezek.

Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Daorin Hostnik . . . 50 kr.

Umrli v Ljubljani

od 25. do 27. novembra.

Marija Kregar, delavka, 55 let, na pljučnih tuberkulah. — Alojzija Ozmek, delavsk otrok, 2 let, na kozeh. — Jera Žemon, vdova železniškega čuvaja, 65 let, na krči. — Avg. Pojanc, graščinski oskrbnik, 66 let, na mrtudu. — Marija Laninšek, kuharica, 62 let, na pljučni vodenici. — Matej Ozmek, delavsk otrok, 4 leta na kozeh. — Alojz Bahman, bivši oskrbnik, 74 let, na mrtudu. — Ana Drol, strežajka, 62 let, na pljučni bolezni.

Tuji.

27. in 28. novembra.

Evropa: Gorup, Schodec iz Trnovega. — Lustig, Perini iz Trsta.

Pri Elefanta: Evers iz Trsta. — Schröder iz Dunaja. — Bing iz Leipziga. — Dvin, Gruškovnjak iz Radoljice. — Wildberg iz Frankfurta. — Lauschman iz Weimar. — dr. Pra iz St. Petra. — Hoffmeister iz Monakovega. — Maurizzi iz Dunaja. — Pollak iz Pešte.

Pri Maliči: Lövinger iz Dunaja. — Prešern iz Radoljice. — Reichman iz Čuškega. — Petroušek, Suhersberg iz Celovca. — Podboj iz Dolenskega. — Goldman, Severs iz Dunaja. — Reinhardt iz Stuttgarta. — Smabidl, Kleinberger iz Dunaja. — Freyberg iz Reichenberga. — Kölk, Rainiš iz Dunaja. — Polzl iz Innsbruka.

Pri Zamoru: Pogačar, Šustersic iz Kranja. — Herman iz Maribora. — Resinger iz Gradca. — Hepp z družino iz Zagreba. — Jeloušek iz Zatičine. Rauter iz Reke.

Dunajska borza 1. decembra.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld.	—	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	60	—
1860 drž. posojilo	102	50	—
Akcije narodne banke	980	—	—
Kreditne akcije	230	—	—
London	113	60	—
Napol.	9	6	—
O. k. cekini	—	—	—
Srebro	108	25	—

Na prodaj

je več tisoč lepo raščenih sadnih dreves

po plemenih pri

Direkciji grajščine Račje

(317—3) (Kranichsfeld)

na spodnjem Štajerskem.

NAZNANILO.

Čast imamo javno naznanjati, da smo gospodu

Avgustu Vertniku,

kateremu smo ob svojem času akvizicijsko opravilo izročili, to poslo vzeli in da smo ga popolno odpustili.

Zastopništvo „Avstr. Greshama“

v Ljubljani.

(318—2)

Valentin Zeschko.

Zima pride, zima pride, zima je že tu!

Dobra, grejoča zimska obleka

varuje pred prehlajenjem, ki je začetek vsake bolezni.

Zdravilna podtelesca.

Ta so iz najfinije Merino-volne, izvrstno grejé telo in je varuje pred prehlajenjem.

1 fine vrste, belo 1 gl.
1 „ pisano 1 gl.
1 najfinije volne 2 gl.
1 „ pisano 2 gl.

I zgornja srajca

iz najfinije barvanega flanela s svilinami ali atlasnimi prsi in lepimi načrti prešita 5 gl.

Šali za gospode

vseh barv iz najfinije volne gld. 1.50.

Potni šali

veliki, kot ogrinjalo 2 gl. in 5 gl.

Šlips za gospode in gospe

iz najtanjše volne s svilo pretkano 50 kr. in 1 gl.

Ogrinjala za gospe in deklice

à la Maria Antoinette, rudeča, modra, bela, vijolasta. So iz najtanjše berlinske volne tkana, pletena, izvrstno grejé in so najlepša in najnovejša v tem času.

1 za otroke 50 kr.
1 „ deklice, najtanjše 1 in 2 gl.
1 „ gospe, zeló tanjša 2—5 gl.

Komašnje

iz najtanjše barvane berlinske volne pletene.

1 za otroke 50 kr.
1 „ deklice 1 gl.
1 „ gospe, najtanjše 2 gl.

Komašnje za gospode

iz najtanjšega sukna, podložene, z lepimi gumbami prešite 5 gl.

Komašnje

iz pravega ruskega usnja z varnostnimi sponami, varuje hlače popolnem pri slabem vremenu. 1 par najtanjših 5 gl.

Dolge in kratke nogovice

najbolje vrste.

1 par dolgih za deklice 50 kr.
1 „ „ „ gospe, najtanjše 50 kr. in 1 gl.
1 „ flanelnih kratkih 50 kr.
1 „ iz najtanjše volne pletenih 1 gl.
1 „ lovskih najtanjših 2 gl.

Posebno lepo

je nositi zelo tanka prava turška svilená Cachenez-ogrinjala za gospode po 1 gl., 2, in 5 gl.

Mufi za gospe in otroke.

1 za deklice ali otroke 1 gl.
1 ovratnik za to 50 kr., 1 gl.
1 za deklice 2 in 5 gl.
1 popolni kiné, ovratnik in muf dolgodlačen najtanjši 5 gl.

Rokovice

iz najtanjše mehkoobčutne volne.

1 par za gospode 50 kr. in 1 gl.
1 „ „ „ podložene 1 in 2 gl.
1 „ „ gospe in deklice 50 kr. in 1 gl.
1 „ „ „ „ podložene 1 gl.

Rokovice iz jelenjega usnja.

1 par za otroke 50 kr.
1 „ „ gospe ali deklice 1 gl.
1 „ „ „ in „ z manšetami 2 gl.

1 par za gospode 1 in 2 gl.

1 „ s kožo podloženi, za kočiranje 2 gl.

Vloge za v čevlje

so najbolj priporočevalne, varujejo noge pred mrazom in potem nji treba težkih zimskih čevljev nositi.

1 par za gospode, gospe ali otroke 50 kr.

Bodi luč!

Novo popravljene petrolejske svetilnice z varnostno napravo, popolnem brez duha, po najlepših izgledih dunajske razstave narejene, so najboljše vrste le pri podpisane fabriške zalogi dobiti. Svetilnice za pri uku, delu, za družino so tako narejene, da je v 24. urah le za 2 in pol kr. tvarine treba.

1 kuhinjska svetilnica 50 kr.
1 stenska ali viseča 1 in 2 gl.
1 sobna popolna 50 kr. najlepša 1 in 2 gl.
1 za uk ali delo 1 in 2 gl.
1 salonska posebno lepa 50 kr.
1 viseča za predsobo ali delavnico 50 kr., 1 do 2 gl.
1 salonska viseča s škripci 5 gl.
taiste luksurijske za 1, 2, 5 dražje.
1 svetilnična podloga iz Angora-volne 50 kr.

Naglo kot blisk!

Najprijetnejša zabava po zimi je drsanje, toda k temu je neogibno treba dobrih, varnih drkalic.

Vse drkalice so previdene z novo patentirano ameriškano varnostno napravo.

1 par za otroke 1 gl.
1 „ „ gospe ali deklice 2 gl.
1 „ „ „ „ prav angleških 5 gl.
1 „ za gospode 2 gl.
1 „ „ „ „ najlepših 5 gl.

Gulden-Bazar, na Dunaji, Praterstrasse 66.

(312—3)

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.